

[Christmas Møller.]

holdstalsvalgmaade. Saaledes som det ærede Medlem Hr. Bindslev udtalte, gennemfører man ved den her for Hovedstadens Vedkommende foreslaaede Forfatningsændring et Etkammersystem med Magistraten som den administrative, den udøvende Myndighed, med Magistraten som „Ministerium“.

Jeg skal ikke gøre Bemærkninger om Etkammersystemet, men gøre en Bemærkning med Hensyn til Ministeriet — Magistraten. For Lægmanden, der naturligvis aldeles ikke har det indgaaende Kendskab til Forholdene paa Raadhuset som det ærede Medlem Hr. Bindslev eller andre ærede Medlemmer, der har haft Ordet, vil det ikke være umiddelbart indlysende, at det er rigtigt at vælge Magistratsmedlemmer, vælge Ministre efter Forholdstalsvalg, saaledes at de paagældende, i hvert Fald naar de er Borgmestre, kommer til at sidde i Administrationen, udøvende Flertallets Bestemmelser og i Virkeligheden uden nogen afgørende Indflydelse paa, paa hvilken Maade Flertallet vil „holde dem“, om jeg saa maa sige. Jeg synes, det er et Spørgsmaal, der melder sig, naturligvis ikke ved denne Lejlighed, saaledes som hele Sagen ligger, det ved vi alle sammen særdeles vel, men jeg vil i hvert Fald for mit Vedkommende tage Forbehold over for dette Spørgsmaal. Hvis man deroverfor vil sige: Ja, saa vil det ikke være nemt at være Opposition i Borgerrepræsentationen, svarer jeg dertil, at det er meget vel muligt, at man skulde forme en Raadmandsinstitution omkring Overborgmesteren, som kunde give deres Grupper ønskede Meddelelser og Oplysninger om Sagerne. Den Sammenblanding, her finder Sted, tror jeg ikke er særlig heldig. Jeg har ønsket allerede paa dette Tidspunkt at fremsætte denne Betragtning og tage et Forbehold, saaledes som det ærede Medlem Hr. Bindslev, i øvrigt ikke alene for sit eget Vedkommende, men ogsaa for andres Vedkommende end mit, gjorde.

Jeg har dernæst kun en enkelt Bemærkning at gøre. Det hedder i § 1, Stk. 2, 3die Linie fra oven, at Borgerrepræsentationen „kan af Magistraten begære sig meddelt alle de Oplysninger om Kommunens Anliggender, som denne maatte være i Stand til at give“. Jeg maa forstaa denne Bestemmelse saaledes, at Borgerrepræsentationens Flertal ikke vil kunne nægte et Mindretal Oplysninger. I det Øjeblik man ikke maa forstaa Bestemmelsen paa den Maade, tror jeg — med fuld Anerkendelse af det Flertalsstyre, som jeg mener man maa

have, og hvor Magt og Ansvar maa følges ad —, at dette ikke vil give den naturlige Beskyttelse til Mindretallene, som ligger deri, at man ikke forholder dem Oplysninger, som de med Rette kan gøre Krav paa.

Jeg beder om, at de Bemærkninger, jeg har gjort angaaende § 1, overvejes i det Udvalg, der vil blive nedsat til Behandling af Sagen. Jeg er klar over, at der ikke kan blive Lejlighed til mange Overvejelser med Hensyn til de Betragtninger, som kunde gøres gældende angaaende det, jeg har sagt om § 3, men for senere Tids Skyld har jeg gerne villet sige det.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker for den helt igennem velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg har forstaaet, at i Virkeligheden alle Partier, hvis Ordførere har talt her, i Hovedsagen har kunnet slutte sig til Lovforslaget, selv om det ikke staar mig helt klart, om det kan siges om Venstre, men i øvrigt gav det ærede Medlem Hr. Krag jo dog Tilsagn om en velvillig Behandling af Lovforslaget. Jeg har derfor kun faa Bemærkninger at rette til det, der er blevet fremført her.

Det ærede Medlem Hr. Krag kunde ikke forstaa, hvad der egentlig var Grunden til, at vi i Øjeblikket skulde gaa til en saadan partiel Revision af den københavnske Kommunalforfatning, og det var, som om det ærede Medlem søgte rundt omkring efter de mest mystiske Forklaringer paa, at noget saadant var nødvendigt. Jeg tror nu ikke, det er nødvendigt at ty til Mystikken for at klare dette Spørgsmaal. Hvis det ærede Medlem har læst Indstillingen fra Fællesudvalget, vil han vide, at det deraf klart fremgaar, hvad det er, man ønsker at opnaa ved denne Revision. Det er for det første dette, at Borgerrepræsentationen faar alene den besluttende Myndighed. Dernæst er man i Kommunalbestyrelsen enig om, at det er uheldigt, at Overpræsidenten som stemmeberettiget Medlem af Magistraten deltager i de Beslutninger, han som Statens tilsynsførende skal være kritisk indstillet over for, og endelig er der det Problem, der knytter sig til Fællesudvalgets Udtalelse om, at man ønsker under det kommende Overborgmesterembede at henlægge Kommunens egentlige Finansledelse og derigennem give Forfatningen en Opbygning, der i højere Grad skaber Mulighed for en Centralledelse af Kommunens Finanser. Derfor tror jeg, det er ganske overflødig, som det ærede Medlem gjorde, at filosofere over hele dette Spørgsmaal. Det, der foreligger for Rigsdagen, er dette, at den sam-